

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.II.10.114/2019/7.

A tanács tagjai: Dr. Stark Marianna a tanács elnöke
Szolnokiné Dr. Csernay Krisztina előadó bíró
Dr. Tánczos Rita bíró

A felperes: felperes

A felperes képviselője: dr. Lékó László ügyvéd

Az I. rendű alperes: I.r. alperes Minisztérium

Az I. rendű alperes képviselője: jogtanácsos

A II. rendű alperes: II.r. alperes Minisztérium

A II. rendű alperes képviselője: jogtanácsos

A III. rendű alperes: III.r. alperes Minisztérium

A III. rendű alperes képviselője: kamarai jogtanácsos

A IV. rendű alperes: IV. rendű alperes

A IV. rendű alperes képviselője: Állami Perképviseleti Főosztály,
jogtanácsos

Az V. rendű alperes: ... Bank Zrt.

Az V. rendű alperes képviselője: jogtanácsos

A per tárgya: elmaradt munkabér megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat:

Fővárosi Törvényszék 6.Mf.680.260/2018/8.

Az elsőfokú bíróság határozata:

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 56.M.968/2015/48.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 6.Mf.680.260/2018/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az I., II. és IV. rendű alperesek részére személyenként 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a magyar államnak felhívásra 632.900 (hatszázharminckettőezer-kilencszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A tényállás

- [1] A közigazgatási és munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a ... Központ Zártkörűen Működő Részvénytársaságot (a továbbiakban: ... Zrt.) a **IV. rendű alperes** 100%-os tulajdonában álló ... Bank alapította.
- [2] A felperes 2010. július 12-étől állt munkaviszonyban a ... Zrt.-vel, alapbére 2011. október 3-ától 1.234.700 forint, 2013. július 1-jétől 1.297.000 forint volt. A felperes HAY-22 munkaköri besorolási szinttel rendelkezett, amelyhez a munkaszerződése teljesítménybért rendelt, ennek összege a 47/2013-as vezérigazgatói utasítás alapján öthavi mértékű volt.
- [3] A ... Zrt. vezetője, **B.Gy.** 2013-ban meghatározta a felperes részére az egyéni célkitűzéseket tartalmazó prémiumkitűzést.
- [4] A ... Ügynökség az államreform és elektronikus közigazgatás megteremtése jegyében a ... Zrt. tekintetében 2011-től irányító hatóságként működött. A ... Zrt. teljesítménye alapján meghatározott összegre volt jogosult, a szerződéses jogviszony keretében meghatározott feltételek eredményesebb teljesítése esetén a juttatott összeg is emelkedett, azonban az értékelés és az ez alapján történő kifizetés a ... Zrt. egészére és nem az egyéni teljesítményértékelésekre vonatkozott. Az irányító hatóság az ellenőrzést, az elszámolások helyességének megállapítását és az összegek átutalását negyedévente végezte. A ... Zrt. mérlegét a tárgyévet követő május 31-éig az alapító ... Banknak kellett elfogadnia.
- [5] A teljesítménybérre jogosultak az egyéni célkitűző lap és az éves értékelő lap birtokában, ennek igazolását követően a vezérigazgatói utasításban foglalt juttatási szabályzat szerint váltak jogosulttá a teljesítménybérre. Ehhez szükség volt az alapító, valamint az irányító hatóság jóváhagyására és a vezérigazgató engedélyére, amelyek konjunktív feltételt jelentettek.
- [6] A ... Zrt. első ízben 2014. január 28-án értesült a kormányzati átalakítás tervéről, majd 2014. február 15-ére körvonalazódott a végelszámolás lehetősége, a tevékenység megszüntetése és feladatcentrikus elosztására irányuló kormányzati szándék. A 96/2014.(III.25.) Kormányrendelet a közreműködő szervezetek útján ellátott feladatok központi költségvetési szerv által történő átvételéről rendelkezett, amely érintette a ... Zrt.-t is, miszerint 2014. április 15-től az általa
 - aa) az Államreform Operatív Program és az Elektronikus Közigazgatási Operatív program tekintetében ellátott közreműködő szervezeti feladatot a **III.r. alperes Minisztérium,**
 - ab) a nem európai uniós fejlesztési források felhasználásához kapcsolódóan végzett feladatot a nem az európai uniós fejlesztési források felhasználásához kapcsolódó fejlesztéspolitikáért felelős miniszter által vezetett minisztérium,
 - ac) ellátott feladatot - az aa) és az ab) alpontban meghatározottak

kivételével - a gazdaságpolitikáért felelős miniszter által vezetett minisztérium, mint átvevő költségvetési szerv látja el.

- [7] A ... Zrt. vezérigazgatója 2014. március 15-én utasítást adott a munkavállalók teljesítményértékelés alapján történő kiértékelésére. A felperes 2013-as teljesítménye alapján rendelkezett értékelő lappal, amely szerint a részére meghatározott egyéni célkitűzésekben foglaltakat 100%-ban teljesítette.
- [8] Az 1085/2014. (II.28.) számú Kormányhatározat rendelkezett arról, hogy a nemzetgazdasági miniszter, a nemzeti fejlesztési miniszter és az emberi erőforrások minisztere gondoskodjon arról, hogy az általuk vezetett tárcák többségi tulajdonában álló, közreműködő szervezeti feladatokat ellátó gazdasági társaságok munkatársai részére 2013-ra ne kerüljön bónusz, jutalom vagy ezzel egy tekintet alá eső juttatás kifizetésre. A ... Zrt. vezérigazgatójának értékelése szerint a Kormányhatározat a kifizetést a ... Zrt. esetében sem tette lehetővé.
- [9] A felperes ... Zrt.-nél fennállt munkaviszonya 2014. április 3-án kelt megállapodással közös megegyezéssel került megszüntetésre. A megállapodás 8. pontja a 2013. évi teljesítménycél értékelésére és a prémium kifizetésére nézve felperesi jogfenntartást rögzített.
- [10] A ... Zrt. a Kormányrendelet végrehajtása alapján felosztásra került, ennek eredményeként a társaságot 2014. május 13-ai hatállyal a cégjegyzékből törölték. A ... Zrt. cégirataiban, beszámolójában 2013-ra teljesítménybér, prémium, bónusz, jutalom elkülönítésre nem került sor.

A felperes keresete és az alperesek ellenkérelme

- [11] A felperes a keresetében öt havi teljesítménybérként 6.329.250 forint megfizetésére egyetemlegesen kérte kötelezni az I.-IV. rendű alpereseket.
- [12] Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Hivatkoztak arra, hogy a felperes munkaviszonya az állami feladat átadását megelőzően szűnt meg, ekként munkáltatói jogutódlásról nem lehet szó, a Kormányrendelet ugyanis csak az állami feladatok ellátásának átvételéről rendelkezett. A IV. rendű alperes elsődlegesen perből való elbocsátását, másodsorban a kereset elutasítását kérte.

Az első- és másodfokú bíróság ítélete

- [13] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság az 56.M.968/2015/48. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában megállapította, hogy a 96/2014. (III.25.) Kormányrendelet és a vagyonfelosztási megállapodás alapján az I.-III. rendű alperesek nem tekinthetők a ... Zrt. jogutódjának, így velük szemben a felperes keresetét elutasította. A köztulajdonban álló gazdasági társaságok takarékosabb működéséről szóló 2009. évi CXXII. törvény, valamint az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény vonatkozó rendelkezései alapján - figyelemmel az ellentmondásos jogi környezetre - megállapította, hogy a IV. és V. rendű alperesek egyetemleges marasztalása elvileg lehetséges volt.

- [14] A közigazgatási és munkaügyi bíróság a bizonyítási eljárás során a 47/2013-as vezérigazgatói utasítást és a vezérigazgató, valamint az irányító hatóság vezetőjének tanúvallomását figyelembe véve arra a meggyőződésre jutott, hogy a felperes az utasításban meghatározott három feltétel egyikével sem rendelkezett, ezért keresete megalapozatlan volt. Megállapította, hogy a feltételek hiánya miatt a kifizetést tilalmazó 1085/2014. (II.28.) Kormányhatározat a per eldöntése szempontjából nem volt releváns. Minthogy a felperes teljesítménybér iránti követelése 2014. április 15-én vált esedékessé és az V. rendű alperessel szemben a követelését 2017. május 10-én érvényesítette első ízben, az V. rendű alperesre nézve az igénye el is évült.
- [15] A felperes fellebbezése alapján eljáró Fővárosi Törvényszék a 6.Mf.680.260/2018/8. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [16] A másodfokú bíróság a tényállást a köztulajdonban álló gazdasági társaságok takarékosabb működéséről szóló 2009. évi CXII. törvény 5. § (3) és (4) bekezdésével kiegészítve megállapította, hogy a ... Zrt. 2010. január 26-án a jogszabályi előírásoknak megfelelően alkotta meg a javadalmazási szabályzatát. A javadalmazási szabályzat rögzítette a vezető állású munkavállalók juttatásaira vonatkozó alapvető szabályokat, amelynek részbeni konkretizálása volt a 47/2013-as vezérigazgatói utasítás. Álláspontja szerint a kiegészített tényállás mellett az elsőfokú bíróság levont következtetése további indokok mentén helytálló volt.
- [17] A törvényszék megállapította, hogy a ... Zrt.-nél az Mt. 207. § (2)-(5) bekezdése értelmében került sor a teljesítmény követelmények meghatározására, amelynek feltételeit a 47/2013-as vezérigazgatói utasítás szabályozta. A vezérigazgatói utasítás 1.1. pontjából következően az alperes nem vállalt feltétlen kötelezettséget a teljesítménybér kifizetésére, annak csak feltételes lehetőségét teremtette meg. A perben rendelkezésre álló okirati bizonyítékok és tanúvallomások egyértelműen alátámasztották az egyéni célkitűző lap és az éves értékelő lap meglétét, továbbá azt, hogy a felperes a 2013. évre kiírt teljesítményfeltételeket 100%-os mértékben teljesítette. A szabályzat 1.3. pontja szerint azonban a kifizetésnek minden esetben feltétele volt az alapító és az általa meghatározott kör jóváhagyó döntése alapján született vezérigazgatói engedély. Ezek hiányában a teljesítménybért nem lehetett kifizetni. Az elsőfokú eljárás során egyértelműen igazolást nyert, hogy a 2013. évi teljesítményértékelés vonatkozásában mindhárom engedély hiányzott, sem jóváhagyásra, sem a vezérigazgatói engedély megadására nem került sor. Minthogy a köztulajdonban álló gazdasági társaságok takarékosabb működéséről szóló jogszabályi előírás egyértelmű rendelkezést tartalmaz arra, hogy a szabályzati rendelkezésektől érvényesen nem lehet eltérni, a juttatási szabályzat alapján megalkotott vezérigazgatói utasítás pedig egzakt módon meghatározta a kifizetés feltételeit.
- [18] A másodfokú bíróság egyetértett a felperes azon érvelésével, hogy a

Kormányhatározat a felek munkaviszonyába önkényesen nem avatkozhatott be, akkor sem, ha a felperes munkáltatója köztulajdonban álló gazdasági társaságként speciális szabályozás hatálya alatt állt. Kiemelte ugyanakkor, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletét nem a kifizetést tilalmazó Kormányhatározatra alapította, sőt kifejezetten rögzítette, hogy a felperes keresetének megalapozatlanságát a vezérigazgatói utasításban meghatározott feltételek hiánya eredményezte.

- [19] A törvényszék megalapozatlannak találta a felperes vezérigazgatói utasítás semmisségére történő fellebbezési hivatkozását is. Rögzítette, hogy a kialakult ítélkezési gyakorlat szerint a méltányos mérlegelés követelménye, az aránytalan sérelem okozásának tilalma csak a munkaviszony egyoldalú teljesítése tekintetében érvényesül. A perbeli esetben a juttatási szabályzatban, vezérigazgatói utasításban rögzített feltételek sem a takarékosági törvénybe, sem egyéb munkaviszonyra vonatkozó szabályba nem ütköztek, ezért a felperes semmisségi kifogása megalapozatlan volt.

A felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelmek

- [20] A felperes a felülvizsgálati kérelmében az első- és másodfokú bíróság ítéletének „megváltoztatását”, az alperesek keresete szerinti egyetemleges marasztalását és perköltség megfizetésére történő kötelezését kérte. Álláspontja szerint az eljáró bíróságok a jogszabályok nem megfelelő felhívásával a tényállást helytelenül állapítva hozták meg döntésüket.
- [21] A felperes érvelése szerint az 1085/2014-es számú Kormányhatározat a bónusz, jutalom és egyéb juttatás kifizetését tiltotta meg, nem annak jogalapját támadta. A perben érvényesített igénye azonban nem bónusz, illetve jutalom volt, hanem teljesített prémiumfeladat, amelyre a Kormányhatározat hatálya nem terjedt ki. A Kormányhatározat a minisztériumok többségi tulajdonában álló gazdasági társaságokra tartalmaz rendelkezést, ugyanakkor a ... Zrt. a ... **Bank Zrt.** kizárólagos tulajdonában áll, így a Kormányhatározat a ... Zrt.-vel kapcsolatos intézkedési kötelezettséget nem tartalmazhatott. Az eredeti jogalkotói szándékot pedig az átadás-átvételt követően nem lehet kiterjesztően értelmezni.
- [22] A felperes hivatkozása szerint a ... Zrt. költségei - így a teljesítménybérek is - döntően EU-s forrásból voltak finanszírozva, ezek havonta elhatárolásra kerültek, és a megbízó a teljesítés elfogadása és a számla befogadása után fizette ki a ... Zrt. részére.
- [23] A felperes felülvizsgálati érvelése alátámasztásaként hivatkozott az Alkotmánybíróság 2014. március 17-én kihirdetett X/1769/2013. AB határozatára, amely akként értelmezte az Alaptörvényt, hogy a felek között szóban, írásban vagy ráutaló magatartással létrejött szerződés a clausula rebus sic stantibus elvei alapján változtatható meg, vagyis erre egyoldalúan nem kerülhet sor.
- [24] Álláspontja szerint az 1085/2014. számú Kormányhatározat 3. pontja

alaki szempontból ellentétes az Alaptörvénnyel, a jogalkotásról szóló törvénnyel, valamint a Munka Törvénykönyvével is. Az Alaptörvény T) cikke szerint a Kormányhatározat nem jogszabály, hanem normatív határozat, amelynek a jogalkotásról szóló törvény 1. § (4) bekezdése szerint ugyanazon kritériumoknak kell megfelelnie, mint a jogszabályoknak. A perbeli esetben azonban nem állnak rendelkezésre információk arról, hogy az előzetes hatásvizsgálatok megtörténtek-e. A Kormányhatározat 3. pontja az illetékes minisztériumok feladatává teszi az intézkedést, azonban a minisztériumok a jogalkotásról szóló törvény 2. § (2) és (4) bekezdésének megsértése nélkül nem hozhatnak ilyen döntéseket.

- [25] A Munka Törvénykönyve és az irányadó bírói gyakorlat szerint külső személy nem avatkozhat bele egy munkaszerződésbe, különösen nem utólag. Amennyiben ez megtörténne, az sértené a jogbiztonságot, az emberi méltósághoz való alkotmányos jogokat és ütközik a jogállamiság, a szerzett jogok és a magántulajdon védelmének alkotmányos elveivel. Amennyiben a Kormányhatározatnak az a célja, hogy az állam tulajdonosi intézkedéseket tegyen és ne jogszabályokkal történjen meg az elvonás, akkor az nem felel meg a jogalkotásról szóló törvény 24. § (1) bekezdésének.
- [26] Ha a Kormányhatározat jogszabályi felhatalmazás nélkül avatkozna a felek jogviszonyába, ezen eljárása az Mt. 7. §-a szerinti rendeltetésszerű joggyakorlás, a 6. § (1) bekezdésében foglalt általános elvárhatósági követelmény, valamint a jóhiszeműség és tisztesség elvébe ütközik. A felek megállapodtak a teljesítménybér tényezők alkalmazásában, az Mt. 138. § rendelkezéseire figyelemmel pedig a teljesítménytényezőket a munkáltató meghatározta. A bírói gyakorlat következetes abban, hogy amennyiben a teljesítménybér tényezők előírása, a prémiumfeltételek, célok kitűzése tekintetében a munkáltató mulasztásos kötelezettségszegésben van, a munkavállaló a kitűzött mértékű teljesítménybérre, illetve prémiumra jogosult. Az 1085/2014-es Kormányhatározat nem a bérekkel, hanem bizonyos jutalmakkal és bónuszokkal kapcsolatban rendelkezik, amely a perbeli felek megállapodásán alapuló teljesítménybér esetén nem alkalmazható.
- [27] A felperes álláspontja szerint az Mt. 13. §, 15. § (3) bekezdés és 27. § (1) bekezdésébe ütközően semmis és ezért joghatás nem kapcsolódik a 47/2013-as számú vezérigazgatói utasítás 1.3. pontjához, mivel a bérelem (prémium) kifizetésének nem lehet feltétele a munkáltató képviselőjének, illetve tulajdonosának a jóváhagyása. Ellenkező esetben mindez utólagos és egyoldalú hatalmasság lenne a bér mértékének, illetve a prémium létének meghatározására, amely a munkaszerződés részét jelenti és amelyet az Mt. 58. §-a szerint a munkáltató és munkavállaló csak közös megegyezés alapján módosíthat. Mindezek alapján sem normatív határozat, sem normatív utasítás, illetve jogszabály és tulajdonosi utasítás sem eredményezheti, hogy a 2013. évre kiírt teljesítménybéreket a Kormányhatározat keletkezését megelőzően jogosult munkavállalóknak ne fizessék ki.

- [28] Az I. rendű alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását és a felperes felülvizsgálati eljárási költségben történő marasztalását kérte. Hivatkozása szerint a felperes az elsőfokú ítélet ellen előterjesztett fellebbezésében az I.-III. rendű alperesekkel szemben megállapított elutasítási okot nem támadta, így álláspontja szerint az elsőfokú ítélet az I.-III. rendű alperesekkel szemben már a fellebbezési határidő leteltével jogerőre emelkedett, függetlenül attól, hogy a Fővárosi Törvényszék erről külön nem rendelkezett. Hivatkozása szerint az eljáró bíróságok ítéletüket nem a Kormányhatározatban foglaltakra alapították, ezért a felülvizsgálati kérelem ezzel kapcsolatos érvelése megalapozatlan.
- [29] A II. rendű alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását, valamint a felperes felülvizsgálati eljárási költségben történő marasztalását kérte. Álláspontja szerint a felperes a felülvizsgálati kérelmében nem határozott meg olyan okot vagy jogszabálysértést, amely a másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését indokolná. A törvényszék a tényállást teljes körűen feltárta, a mérlegelés körébe vont adatokat okszerűen értékelte, nem történt iratellenesség, illetve jogszabálysértés. Az I. rendű alperessel egyezően hivatkozott arra, hogy a felperes a felülvizsgálati kérelmében az 1085/2014. (II.28.) Kormányhatározat rendelkezéseit támadta, ugyanakkor az eljáró bíróságok az ítéletüket nem a kifizetést tilalmazó Kormányhatározatra alapítva hozták meg, sőt kifejezetten rögzítették, hogy a felperesi kereset megalapozatlanságát a vezérigazgatói utasításban meghatározott feltételek hiánya eredményezte.
- [30] A III. rendű alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását és a felperes felülvizsgálati eljárási költségben történő marasztalását kérte. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a munkáltatói jogutódlás és a jogszabályon alapuló jogutódlás tényének megállapítása hiányában az I.-III. rendű alperesekkel szemben a felperes nem érvényesíthette követelését, ezért velük szemben a felperes keresetét ezen indokra alapítva utasította el, amelyet a felperes fellebbezésében nem támadott. Az I. és II. rendű alperessel egyezően hivatkozott arra, hogy a bíróságok ítéletüket nem a felülvizsgálati kérelemben támadott Kormányhatározatra alapították, így a felperes érvelése alaptalan.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

- [31] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint megalapozatlan.
- [32] A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 275. § (2) bekezdése alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. A Pp. 272. § (2) bekezdése szerint pedig a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt, hogy a fél milyen tartalmú

határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni - a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett -, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ebből következően a Kúria kizárólag a felülvizsgálati kérelemben megjelölteket vizsgálhatta érdemben.

- [33] A felperes a felülvizsgálati kérelmében az alperesek kereset szerinti egyetemleges marasztalását kérte, azonban nem indokolta, hogy milyen okból jogszabálysértő a jogerős ítélet I-II. rendű alperesekkel szemben a jogutódlás hiányára alapított keresetet elutasító elsőfokú ítélet helybenhagyása, így felülvizsgálati kérelmét e körben a Kúria érdemben nem vizsgálhatta.
- [34] A felperes a felülvizsgálati kérelmében az elsőfokú bíróság által megállapított és a törvényszék részéről kiegészített tényállást, a bizonyítékok értékelését érdemben nem vitatta, a Pp. 206. § (1) bekezdésének megsértésére nem hivatkozott, ezért a jogerős ítéletben megállapított tényállás a felülvizsgálati eljárásban is irányadó volt.
- [35] Ennek alapján a felperes a HAY-22 munkaköri besorolási szintje alapján - figyelemmel a mértéket meghatározó 47/2013-as vezérigazgatói utasításra - öt havi teljesítménybérre lehetett jogosult. A teljesítménybér kifizetésének lehetőségét megalapozó vezérigazgatói utasítás szerint a többlet juttatás elsődleges feltétele a munkáltató egyéni célkitűző lapon történő feladatmeghatározása és annak értékelése volt, amely a felperes esetében nem vitatottan teljesült. A kitűzött feladatok teljesítése mellett azonban a kifizetés feltételét képezte az alapító, valamint az irányító hatóság jóváhagyása és a vezérigazgató engedélye is, amelyek konjunktív feltételt jelentettek.
- [36] Az eljáró bíróságok - ahogy erre az I.-III. rendű alperesek a felülvizsgálati ellenkérelmükben helytállóan hivatkoztak - a felperes keresetének elutasítását e konjunktív feltételeket jelentő alapítói, irányító hatósági, valamint vezérigazgatói jóváhagyás hiányára alapították, amely ítéleti indokolást a felperes felülvizsgálati kérelmében nem támadott.
- [37] A felperes felülvizsgálati kérelmében ezért alaptalanul érvelt avval, hogy az 1085/2014. (II.28.) számú Kormányhatározat az Alaptörvény, a jogalkotásról szóló törvény, valamint a Munka Törvénykönyve megjelölt rendelkezéseibe ütközik, mivel az eljáró bíróságok keresetet elutasító rendelkezése nem a többletjuttatás kifizetését tiltó közjogi szervezetszabályozó eszköznek minősülő Kormányhatározat kifizetést tiltó rendelkezésén, hanem a konjunktív feltételek hiányán alapult. Egy Kormányhatározat jogszerűségének felülvizsgálata egyébként sem lehet a munkaügyi per tárgya.
- [38] A töretlen bírói gyakorlat alapján az alapbér mellett adható juttatás feltételeit a munkáltató diszkrecionális jogkörében határozhatja meg.
- [39] A törvényszék a jogerős ítéletében helytállóan utalt arra, hogy a köztulajdonban álló gazdasági társaságok takarékosabb működéséről szóló 2009. évi CXXII. törvény 5. § (3) bekezdése a köztulajdonban

álló gazdasági társaság legfőbb szerve kötelezettségévé tette a vezető tisztségviselő, felügyelőbizottsági tagok, valamint az Mt. 208. §-ának hatálya alá eső munkavállalók javadalmazása, valamint a jogviszony megszűnése esetére biztosított juttatások módjának, mértékeinek elvei, valamint annak rendszerének szabályozását. Ekként a felperes a felülvizsgálati kérelmében alaptalanul panaszolta a 2010. január 26-án kelt ... Zrt. javadalmazási szabályzatán alapuló 47/2013-as vezérigazgatói utasítást és megalapozatlanul hivatkozott annak semmisségére. E javadalmazási szabályzat és az ezen alapuló vezérigazgatói utasítás rendelkezései ugyanis nem ütköztek jogszabályba, sőt azok megalkotása a köztulajdonban álló gazdasági társaságok takarékosabb működéséről szóló 2009. évi CXII. törvény rendelkezéseire tekintettel kötelező volt. A törvény kógens rendelkezéséből következően a szabályzat rendelkezéseitől érvényesen nem lehetett eltérni, ezért a ... Zrt., illetőleg a felperes felett munkáltatói jogkört gyakorló vezérigazgató a jogszabályon alapuló juttatási szabályzat és vezérigazgatói utasítás törvényi feltételeinek hiányában jogszabálysértés nélkül mellőzte a felperes részére kitűzött és általa teljesített teljesítménybér kifizetését. Mindezekből következően a többlet juttatás kifizetésének elmaradása nem a Kormányhatározat bónusz, jutalom és egyéb bér jellegű juttatás kifizetésének tilalmát rögzítő döntésen, hanem a juttatási szabályzat feltételeinek hiányán alapult, amelyet az eljáró bíróságok jogszabálysértés nélkül értékeltek.

- [40] A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [41] A felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az I-III. rendű alperesek felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére. A IV. és az V. rendű alperesnek a felülvizsgálati eljárásban bizonyított költsége nem merült fel, ezért erről rendelkezni nem kellett.
- [42] A felülvizsgálati eljárás illetékét a felperes a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése §-a alapján köteles megfizetni.
- [43] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2019. november 6.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné Dr. Csernay Krisztina s.k. előadó bíró,
Dr. Tánczos Rita s.k. bíró